

нята. Заплати ли си тя билета за входа? спечелвамъ нашитѣ раз- носки. Подобнитѣ свиданія сж много придобиточны на нашето зва- ніе; но не чувашъ ли какъ хлспа рждѣ старата Фулвія? тичай лу- да, тичай виждѣ какво иска.

Юлія като отбѣгваше люднитѣ мѣста на градината отиде съ Недія къмъ тѣзи страна, дѣто бѣше опредѣлилъ Египтянитѣ. Въ едно малко пространство покрито съ морава издигаше са истука- лтъ на Галена освѣтяванъ отъ свѣтлината на луната. Издигаше са засмвнйтѣ и весель богъ на единъ отломкъ отъ кагара и подна- сяше съ ржка гроздовитѣ зрна къмъ устата си, и радваше имъ са и играеше съ тѣхъ преди да ги поѣше.

— Въшебникътъ не са види, рече Юлія като са озърташе на о- гою си, но въ смѣтата мнута са подаде египтянитѣ изъ ближ- ния листакъ, и широката му мантия са освѣтяваше отъ ужлвнитѣ лучи на луната.

— Здравѣй, прелестнѣйша дѣвпце! . . . по кой е съ тебе? не- мамъ нужда отъ другари.

— Мудрий источний учителю, отговори Юлія, тя е тессайката, безоката цѣвточница . . .

— А! Недія! пое египтянитѣ, познавамъ я най добрѣ.

— Струва ми са че си дохождала въ къщата ми п като са на- веде припушиж ѣ на ухото; — помни си клетвата, млчене п па- зене, тогасъ и сега, инакъ тежко ти и горко! изгубена си! — Но защо безъ нужда да са повѣрива рабста и на третѣй, ако ще бы и безокъ? мисляше си той. — Юліе свѣиши ли са да додешъ една съ мене? Въшебницата, вѣрвай ма, не е страшна, какъто ти са струва. (И тѣй като говореше потегли я на страна учтиво.) Въ- шебницата не обыча много посѣщенія заведнажъ, остави тука Недія докато са върнемъ; тя не ни трѣба, а ты имашъ превъсходна за- щита . . . хубостъта си и обществениото си положене. Да, Юліе, и славата ти и рода ти познивамъ, доврѣи са на мене, о прекрасна и достойна съпернице на богынитѣ!

Тщеславната Юлія не бѣше какъто заблѣжихмы отъ страхли- витѣ. Обласкана еще и отъ похвалитѣ на Арбака тя тосъ часъ са убѣди и склони за да остане Недія и да чака връщането имъ, п сама Недія не настояваше за да я земжтъ заедно съ тѣхъ си, за- щото и единтъ гласъ на египтянина ѣ подновяваше ветыя ѣ страхъ отъ тогози челоузка. Като чу слѣдователно че те остане осѣти о- плашеного си сърце, оспокоено. Тя остави градината и влѣзе въ една стая на заведеніето за да чака връщането на Юлія и на Ар-